

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Nucleus Juris Canonici

Thenhaven, Bernhard

Coloniæ Agrippinæ, 1739

XXII. De Fidejussoribus. D. 5.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63382](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63382)

3. His adde generalem Feudorum Regulam: *Feudalis causa debet cognosci & ventilari coram Domino Feudi*, qui super hoc habet jurisdictionem ordinariam in causis Feudum concernentibus, siue fuerit Ecclesiasticus, siue sæcularis; & siue vassalli fuerint Ecclesiastici, siue laici, eaque causæ decidendæ sunt secundum Jus Civile, nam Canones illud quoad hoc imitari non dedignantur. Si lis sit inter Vassallum & Dominum Feudi, vel ad Pares seu Arbitros, vel ad ordinarium Conventum Judicem recurrendum.

TITULUS XXI. & XXII.

*De Pignoribus & aliis Cautionibus.
Item de Fidejussoribus.*

De his vide Nucl. Theol. Exam. 15. 11. 12.
His Titulis statuitur:

I. I. DE PIGNORIBUS C. I. „Nullus Clericus præsumat calicem, vel patenam, aut pallam altaris, vel vestimentum sacerdotale, aut librum Ecclesiæ cuiuslibet laico vel fœminæ in vadimonium dare, nisi justissimâ necessitate urgente. C. 5. „Cum mulieribus favor multus in recuperandis Dotibus debeat, & cautum sit in jure, quòd propter delictum viri mulier remanere non debeat indotata,

„ac bona viri pro Dote ipsi tacite sint obli-
 „gata, eaque cum onere transeant ad
 „quemlibet possidentem, ex iis restitutio
 „Dotis ipsi facienda, siue pervenerint ad
 „Fiscum, siue ad alium Emptorem. C. 6.
 „Fructus possessionum, pignoris titulo
 „obligatarum, percepti in sortem debent
 „computari; ac si tantum fuerit per-
 „ceptum, quod forti possint adæquari, ex-
 „tenuant penitus onus, & debitum an-
 „nullant. Vide Nucl. Theol. *Exam. 35. n. 2.*
 de contractu antichriseos.

2. C. 7. „Pactum *Legis Commissorie* in
 „pignoribus est improbatum; i. e. pactum,
 „ut intra certum tempus debito non soluto
 „pignus pleno jure acquiratur creditori,
 „quod tanquam usurarium reprobatur, eò
 „quod pignus ordinariè plus valeat quàm
 „ipsum debitum. Unde licet tale pactum
 „admittatur in emptione, v. g. ut si emptor
 „statuto tempore non solvat, & sic com-
 „mittat in legem, contractus sit nullus,
 „quia per hoc præservatur jus venditoris
 „citra specialem læsionem emptoris; non
 „tamen in pignoribus. Verùm si debitor
 „monitus pignus reluere neglexerit, cre-
 „ditor pignus distrahere poterit, de pretio
 „sibi satisfacere, ac si quid residuum, de-
 „bitori fideliter tradere.

3. C. 8. „Succedens quoad usumfructum

„ in

„in bonis, compellendus ad cautionem
 „idoneam exhibendam, quod utatur &
 „fruatur, salvâ rerum substantiâ, rebus
 „immobilibus, quæ usu non consumun-
 „tur, ad arbitrium boni viri; pecuniam
 „verò & bona, quæ consumuntur usu, ac
 „in hæreditate inventa fuerint, juxta æsti-
 „mationem in morte sua restituat illi, ad
 „quem pertinet proprietas.

4. II. DE FIDEJUSSORIBUS *b. Tit. c. 1.*
 statuitur: „Clericus Fidejussionibus in-
 „serviens abjiciatur, i. e. deponatur, si
 „lucro inhians assidue se fidejussionibus
 „implicet, & consequenter variis curis ac
 „litibus. Per quod tamen ipsi non inhibe-
 „tur, in uno vel altero casu pro miserabili
 „persona, consanguineo vel amico fideju-
 „bere, aut pro alio Clerico vel sua Eccle-
 „sia; licet creditor invitus cogi non possit
 „ad acceptandum Clericum pro fidejusso-
 „re, propter difficiliorem conventionem
 „ob privilegium fori. *C. 2.* „Cum Cleri-
 „cus R. pro Clericis C. & T. fidejussisset,
 „iisque non solventibus coactus esset sa-
 „tisfacere; ne is dispendium patiatur,
 „unde videtur præmium meruisse, man-
 „dat Pontifex suis Delegatis, ut si pecu-
 „niam solutam non restituant, de eorum
 „redditibus solvi faciant, vel Procuratori
 „dicti R. prædictos redditus assignent

„tam diu sine molestia detinendos, donec
 „damna resarcita fuerint, & debita sine
 „diminutione soluta. Unde pro solvendis
 Clerici debitis etiam fructus beneficii
 assignari possunt.

5. C. 4. „Nullus Religiosus absque
 „majoris partis Capituli & Abbatis sui
 „licentia pro alio fidejubeat, vel ab aliquo
 „pecuniam mutuam accipiat ultra sum-
 „mam communi providentiâ constitu-
 „tam, alioquin non teneatur Conventus
 „pro his aliquatenus respondere, nisi for-
 „te in utilitatem domûs ipsius manifestè
 „constiterit redundâsse. Et C. 5. Eum, pro
 „quo te fidejussorem obligâsti, si diu in
 „debiti solutione cessavit, aut dissipare
 „bona cœpit, seu super hoc condemnatus
 „fueris, jure poteris convenire, ut te à fide-
 „jussione debeat liberare. Hæc per se
 „clara sunt, nec expositione indigent.

6. Adde ex Jure Civili, per *Senatus-
 Consultum Vellejanum* mulieribus indul-
 tum esse, ut, si pro alio fidejusserint, vel
 etiam intercesserint, quovis modo alterius
 obligationem in se recipiendo, ipsis com-
 petat contra Creditorem *Exceptio*; ac si
 solverint, *Soluti Condictio*, estò fidejusse-
 rint pro patre, marito aut prolibus; per
 quod jura volunt consulere imbecillitati
 ac imprudentiæ mulierum facile inducen-

434 LIBER III. TITULUS XXI. & XXII.
darum ad aliquid sibi nocivum facien-
dum. Dantur tamen casus, quibus mu-
lier auxilio S.C. Vellejani non gaudet, v.g.
si pro sua fidejussione acceperit pretium
notabile; si major 25 annis, post primam
intercessionem elapso integro biennio, se-
rursus obstringat; si animo decipiendi
intercedat, sciens se non teneri efficaciter
deceptis enim, non decipientibus jura opo-
tulantur; si juramento confirmet fidejussio-
nem, ex C. 28. L. 2. T. 24. n. 4. Imò si ex-
pressè ac in specie huic suo privilegio S.C.
Vellejani, postquam de illo certiorata
& debite informata fuerit, renuntiat, tenetur
stare fidejussioni; quia cum sit intro-
ductum principaliter in favorem mulie-
rum & secundario in favorem publicum,
huic suo favori renuntiare valent; aliter
nequidem renuntiatio jurata, uti de pri-
vilegio Clerici, non subsisteret, quod ne-
mo dixerit. N. D. *Quæ contra jus sumi
debent utique pro infectis haberi.* Nam
intelligitur de jure irritante, non prohibe-
nte; cum multa fieri prohibeantur, quæ
tamen facta tenent. Nihilominus mulier
majorennis pro libitu sine alterius, etiam
mariti consensu res suas, quarum liberam
habet administrationem, donare, vendere,
oppignorare, vel alio quovis modo alie-
nare potest; nam S.C. Vellejanum obli-
gata

gatae mulieri succurrere voluit, non donanti; quia facilius se mulier obligat, quam alicui donat, ob innatam tenacitatem & avaritiam, ait J. C. apud Engel *h. t. n. 8.* Vide Nucl. Theol. *Exam. 8. n. 5. §. 1.*

TITULUS XXIII. XXIV. & XXV.

De Solutionibus, Donationibus, & Peculio Clericorum.

DE SOLUTIONIBUS *h. t. c. 1.* statuitur:
„Sicut filius debita Patris, ita Præ-
latus sui Prædecessoris pro necessitate
Ecclesiæ contracta tenetur persolvere.
Et C. 2. Firmiter inhibetur, ne quis præ-
sumat, Ecclesiam sibi commissam pro
alienis gravare debitis aut obligari; si
secus fuerit attentatum, ad solutionem
talium debitorum Ecclesiæ non tenean-
tur. Unde quamvis hæres teneatur sol-
vere omnia debita defuncti qualitercun-
que contracta, quia universum jus à de-
functo consequitur, cujus personam re-
præsentat; successor tamen in beneficio
non tenetur, nisi ad illa, quæ sunt con-
tracta pro Ecclesiæ necessitate, (estò in
ejus utilitatem re ipsa non fuissent versa)
quia ab ea beneficium accepit. Ita Wagn.
ad c. 1. h. t.

2. C. 3. „Odoardus Clericus ob inopiam

Et 2

„de-